

Declarația organizației „Rețeaua Globală de Proiecte pentru Munca Sexuală” (NSWP - Global Network of Sex Work Projects) privind Decizia Comisiei Parlamentului European pentru Drepturile Femeilor și Egalitatea de Gen în favoarea criminalizării clienților

Numai drepturile pot opri nedreptățile

NSWP, Rețeaua Globală de Proiecte pentru Munca Sexuală, condamnă cu tărie recomandarea MEP Mary Honeyball de a criminaliza clienții lucrătorilor sexuali din proiectul de raport despre exploatarea sexuală și prostituție și impactul lor asupra egalității de gen, recomandare prezentată Comisiei Parlamentului European pentru Drepturile Femeilor și Egalitatea de Gen. Propunerile de a criminaliza clienții lucrătorilor sexuali sunt bazate pe politici adresate muncii sexuale prost gândite. A fost demonstrat că politicile recomandate au crescut stigmatizarea asociată lucrătorilor sexuali și discriminarea împotriva acestora în țările unde politici similare au fost introduse. În plus, direcția spre care se îndreaptă politicile propuse este extrem de periculoasă nu numai pentru statele membre UE, ci și la nivel global. Există posibilitatea reală ca propunerile de criminalizare a clienților (și prin extensie de criminalizare a muncii sexuale) să devină politici la nivelul UE cu consecința că, în plus, țări nemembre UE s-ar simți încurajate să adopte politici similare.

Proiectul de raport include un număr de neadevăruri ca fiind fapte și astfel prezintă greșit natura problemelor cu care se confruntă lucrătorii sexuali. Mai mult, proiectul de raport exclude în mod flagrant lucrătorii sexuali bărbați și transsexuali și nu menționează experiențele de viață ale lucrătorilor sexuali, care ar trebui să fie întotdeauna consultați și incluși în discuțiile politicilor care le afectează viața în mod direct.

În particular, NSWP condamnă cu tărie propunerile bazate pe „Modelul Nordic” (așa-numitul Modelul Suedez) care susține în mod incorect că „decriminalizează” lucrătorii sexuali în timp ce criminalizează clienții. Condamnăm aceste propuneri bazate pe motive ideologice și nu pe dovezi, și care privesc munca sexuală în mod greșit, prin prisma „violentei împotriva femeilor”, și ignora în mod iresponsabil diferențele între aceasta și traficul de persoane. Proiectul de raport al lui Mary Honeyball și recomandările către FEMM care îi urmează exclud vocile lucrătorilor sexuali și ale organizațiilor pentru drepturile acestora care militează pentru politici și legislație bazate pe drepturi. Există o ignorare clară și strategică a experiențelor vaste ale lucrătorilor sexuali, care face imposibilă o dezbatere informată despre viețile și opțiunile acestora care să pună în discuție în mod pozitiv ideile preconceptuate stigmatizante perpetuate de lobby-ul anti-muncă sexuală.

Modelul suedez a redus semnificativ siguranța și bunăstarea lucrătorilor sexuali din Suedia, împingând munca sexuală și mai mult în umbră pentru a evita forțele de ordine, și a separat lucrătorii sexuali de sistemele de suport. Grupurile lucrătorilor sexuali din Suedia arată categoric că mediul legislativ reduce probabilitatea ca lucrătorii sexuali să declare acte de violență și practici abuzive. Cercetătorii care studiază munca sexuală raportează constant creșterea nivelului de stigmatizare cu care se confruntă lucrătorii sexuali. Guvernul Suedez a considerat că nivelul ridicat de stigmatizare este un „rezultat pozitiv”. Ombudsmanul suedez pe probleme de egalitate, într-un raport din luna octombrie 2010, găsește că această afirmație

este „remarcabilă”. Nivelele ridicate de stigmatizare raportate de lucrătorii sexuali par opuse intențiilor din spatele adoptării legilor care criminalizează cumpăratorii de sex. Absența unui cadru legal bazat pe drepturi pentru lucrătorii sexuali din Suedia a însemnat că atunci când le-au fost violate drepturile, lucrătorii sexuali au avut puține opțiuni, sau deloc, de a apela la justiție. Prin susținerea stigmatizării în contextul unei criminalizări suplimentare, lucrătorii sexuali sunt împinși și mai mult la marginea societății, într-un climat de frică și represiune. Pe lângă nivelele ridicate de stigmatizare și discriminare, nu pare să existe o reducere a muncii sexuale, așa cum preziceau susținătorii Modelului Suedez. Un raport recent al poliției suedeze despre traficul cu ființe umane, făcut public în 2012, afirmă că numărul saloanelor de masaj thailandez din Stockholm (despre care se știe că vând servicii sexuale) a crescut de la 90 în 2009 la peste 250 în 2011/2012, iar în întreaga Suedie numărul lor este estimat la 450. Nu este vorba în niciun caz de o reducere a numărului.

Ignorarea diferenței între traficul de persoane și munca sexuală în propunerile de criminalizare a clienților este o strategie de reducere la tăcere a lucrătorilor sexuali care nu acceptă acest statut de victime, ci își afirmă dreptul de a munci într-un cadru legal care să le promoveze drepturile la sănătate și demnitate. Aceasta tactică comună a fost utilizată de grupuri religioase, fundamentalisti și persoane care se descriu ca „feministe radicale” pentru a-și atinge ținta de a „aboli prostituția” prin exploatarea îngrijorării publice față de traficul de persoane, exploatare și violență împotriva femeilor. Această abordare și multe din inițiativele anti-traffic care au rezultat sunt utilizate pentru a viola drepturile lucrătorilor sexuali imigranți și pentru a impune un control mai strict al granițelor, și contribuie la utilizarea profilelor rasiale de către autoritățile însărcinate cu imigrația.

Nu există dovezi clare care să sugereze că măsurile legale de criminalizare a clienților reduc semnificativ incidența muncii sexuale. Dovezile existente sugerează în schimb că astfel de măsuri cresc represiunea, violența și discriminarea împotriva lucrătorilor sexuali. Locațiile de interior, cum ar fi saloanele de masaj, refuză să stocheze prezervative ca nu cumva acestea să fie folosite ca dovezi că se oferă servicii sexuale. Mobilitatea ridicată și deplasarea lucrătorilor sexuali către locații ascunse împiedică accesul acestora la servicii sociale și de sănătate.

Susținerea oferită de FEMM acestor propuneri de criminalizare a clienților este un pas în direcția greșită înfățișat ca o încercare de protejare a femeilor vulnerabile. Susținerea acestor propuneri ignoră experiențele complexe și diverse ale lucrătorilor sexuali și le refuză acestora autonomia. Criminalizarea oricărui aspect al muncii sexuale creează medii în care drepturile și demnitatea lucrătorilor sexuali sunt vulnerabile la abuzuri.

NSWP există pentru a susține și amplifica la nivel global vocea lucrătorilor sexuali, și pentru a conecta rețele regionale care militează pentru drepturile lucrătorilor sexuali de toate genurile. Numărul membrilor noștri este în creștere și include peste 180 de organizații conduse de lucrători sexuali din peste 60 de țări din lumea întreagă.